

Relats guanyador del 1r Concurs de relats Llegim Ciència: Atorgats en data 8/1/2013 en l'acte presidit per científic Dr. Salvador Macip – <http://mon.uvic.cat/tlc/premi-llegim-ciencia/>
Llibre llegit: *Hipnofòbia* – Salvador Macip, Editorial 62. 2011

Categoria 2: 4t d'ESO

Modalitat A: Crítica de la novel·la

1r Premi concedit pel relat:

Salvador Macip ha escrit aquest llibre plantejant el tema de la manipulació de la societat des d'un poder a l'ombra, amb tot un seguit de pinzellades fantàstiques. I ho ha escrit amb un llenguatge que qualsevol jove o adult ho pugui entendre. Amb paraules conegudes, és a dir, no científiques, però també n'hi ha alguna. L'he pogut entendre sense cap dificultat, excepte alguns capítols que se m'aclarien quan arribava al final.

Hipnofòbia és una història inquietant perquè genera com una mena d'incomoditat i que narra la investigació secreta que es fa sobre l'únic home que havia sobreviscut en una mena "d'incendi mental", i aquest es caracteritzava per no dormir absolutament cap segon. Aquesta investigació era dirigida, especialment, pel doctor Metcalf i el General Sandcliff, i que amb el temps el doctor acaba descobrint que sense dormir, la nostre ment pot arribar a manipular les ments dels individus. La intenció que té el metge no és gaire bona i aquí apareix el General, per evitar que s'infiltri en els nostres somnis i acabi controlant la humanitat.

És una història fantàstica. Tot l'argument gira entorn d'aconseguir el Poder per tal de manipular la ment dels altres humans. M'ha agradat bastant perquè no és el típic llibre que parla sobre una aventura o d'amor, sinó que tracta un tema diferent, un tema que els autors no acostumen a tractar en els seus llibres. La trama és original i enganxa moltíssim.

És molt difícil de dir quin és el personatge que més m'ha agradat, perquè n'hi ha molts i cadascun és protagonista de la seva historieta. I per això només indicaré quin ha sigut el capítol que més m'ha agradat, que és el que parla sobre un nen que es diu "Adam" que entra en una escola per a nois i noies que són intel·ligents, però durant la seva escolarització es va adonant que a part de ser els més intel·ligents amb el temps també aconsegueixen el Poder de manipular les ments. Aquest ha sigut el capítol que més m'ha agradat perquè els altres tractaven més de temes una mica polítics i a mi no m'agrada gaire la política, i també perquè m'ha semblat el capítol més ben desenrotllat i el que et quedés amb menys interrogants durant tota l'estona.

I el capítol que menys m'ha agradat de tots és l'últim, que és on s'explica el final del llibre, perquè té un final bastant obert, amb el qual m'he quedat amb més preguntes que respostes, amb molts dubtes, és a dir, que no t'ajuda gens ni mica a encaminar-te a cap idea de com podria ser el seu final. Però crec que ja es adequat que tingui un final obert perquè suposo que es bastant costós decidir quin hauria de ser el final.

Recomanaria aquest llibre a qualsevol lector perquè tracta un tema molt diferent dels llibres que acostuma a llegir qualsevol persona, i també per una escriptura llesta que ens fa estar atents i encuriosits per seguir la lectura sense parar.

Pseudònim: Chanel

Nom: Khadija Kadaoui

Centre: Institut de Vic